

A MINDENSÉG ESZMÉLETE CÍMŰ CIKLUSBÓL

(részletek)

Bezáródtunk önmagunkba
az atommag és az elektronok közti
végtelen üres térben
lassan elhal a sikoly
és csak a nagy semmi
marad
mint láthatatlan nyúlketrec
ahol nem lehet mást
csak bagzani
gerincroppanásig
hogy megtöltsük önmagunkat
mert ugye
az ürességnek sincs értelme
ha nem érezzük
a mindenség hiányát.

-

34 Fekete filccel belerajzolok az álmodba
húzok egy vonalat
az orrod hegyétől
a nagylábujjadig
és mint egy ruhaszárítóra
rácsipeszezem
az univerzumot
rajzolok rá bolygókat
meg csillagokat
ködöket
és robbanó szupernóvákat
a világmindenség lesz ott
az álmodban
csak ennyit adhatok
kétdimenziós
filcvázlatát
a valóságnak.

-

Egy tányér levesben
ott gőzölög a tavasz világ
esszenciája
a cseresznyefavirág rügyének roppanása
az overture első kvintakkordja
a kerti asztal felett
lassan virágba borul a mennyország
kanalazva
a gyöngyöző
levest
szürcsölgük át magunkat
izzadva
az őszbe.